

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 87/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 20 listopada 2020 roku w sprawie II K 747/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Z uwagi na treść i związek zarzutów podniesionych w apelacji, tj.:</p> <p>1. obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie</p> <p>- art. 4 kpk, 5 § 1 i 2 kpk, art. 7 kpk oraz art. 410 kpk i 424 kpk polegająca na dowolnej a</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

nie na swobodnej ocenie dowodów w postaci spójnych i logicznych wyjaśnień oskarżonego oraz niezasadnym uwzględnieniu okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonego przy pominięciu wszystkich przemawiających na jego korzyść;

- art. 7 kpk przez dokonanie oceny materiału dowodowego sprawy w szczególności z dokumentów i wyjaśnień oskarżonego w sposób pobieżny, nielogiczny, sprzeczny z zasadą swobodnej oceny dowodów, co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych polegających na przyjęciu, iż w okresie od 13 lutego 2018 roku do 24 czerwca 2020 roku uchylał się od ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego i naraził córki N. i D. G., na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych;

- art. 167 k.p.k.,
art. 352 k.p.k.

i art. 366 §
1 k.p.k., w
związku z art.
2 § 1 pkt 1
k.p.k. i art. 4
k.p.k. poprzez
nieprzeprowadzenie
niezbędnych z
punktu widzenia
zasady
obiektywizmu
dowodów z urzędu
i niewystarczające
zbadanie
okoliczności
przemawiających na
korzyść
oskarżonego;

2. obrazę przepisów
prawa materialnego
art. 209 § 1a k.k. w
związku z art. 209 §
1 k.k. poprzez błędne
jego zastosowanie
polegające na
przyjęciu, iż znamię
uchylania się od
obowiązku
alimentacyjnego
zostało przez
oskarżonego
zrealizowane w
przyjętych okresach
pomimo
obiektywnego braku
możliwości realizacji
obowiązku
alimentacyjnego
wobec
dokonywanych i
realizowanych zajęć
komorniczych oraz
sytuacji majątkowej
i finansowej
oskarżonego

3 rażąca surowość
kary pozbawienia
wolności z uwagi

	<p>na jej wymiar i bezwzględny charakter</p> <p>zostaną one rozpoznane łącznie.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnosząc się do treści środka odwoławczego zaznaczyć trzeba, że pomimo wskazania szeregu zarzutów, rzecz sprowadza się do jednej kluczowej kwestii tj. próby wykazania przez obrońcę oskarżonego, że ten nie miał obiektywnej możliwości wypełniania obowiązku alimentacyjnego w stosunku do swoich małoletnich córek.</p> <p>Aby właściwie ocenić zarzuty postawione skarżonemu orzeczeniu, należy sięgnąć do istoty i celu regulacji art. 209 kk. Tu normą postępowania jest nakaz opieki poprzez łożenie na utrzymanie małoletniego dziecka. Naruszenie tej normy jest równocześnie atakiem na dobro</p>				

prawne rodziny,
który sprowadza się
do niezgodnego z
regułami
postępowania
zaniechania przez
jednego z rodziców
sprawowania
należytej opieki nad
własnym dzieckiem.
Obowiązkiem
rodzica jest
zapewnienie
wszystkim swoim
dzieciom środków
utrzymania w
postaci co najmniej
jedzenia, ubrania
czy też środków
czystości.

Z tych obowiązków
G. G. (1) się
nie wywiązywał.
U podstaw tego
ustalenia leży m.in.
fakt, że oskarżony
pomimo tego, że
w okresie objętym
zarzutem pozyskiwał
środki pieniężne,
pracując w Holandii
(gdzie zarabiał
200 - 250
euro tygodniowo
x 4 tygodnie
= 800 - 1000
euro miesięcznie
x 4,50 złotych
= 3600 - 4500
złotych miesięczne)
a następnie w
po powrocie do
Polski w firmie
budowlanej (w
której zarabiał 3500
złotych
miesięcznie),
dokonywał na poczet
alimentów wpłat

kwot symbolicznych (100, 150, 200 złotych) względem tych, które z mocy orzeczenia sądowego comiesięcznie obowiązany był uiszczać na rzecz pokrzywdzonych (początkowo 540 złotych łącznie miesięcznie a od 1 lutego 2019 roku po 1200 złotych łącznie miesięcznie), w dodatku w sposób nieregularny (z przerwami nawet kilkumiesięcznymi - zestawienie wpłat w postępowaniu egzekucyjnym karta 165). Koszty utrzymania w inkryminowanym czasie w głównej mierze ponosiła instytucja państwowa (Fundusz Alimentacyjny). Gdyby nie pomoc tejże instytucji, matka pokrzywdzonych K. G. – jak sama zeznała - nie byłaby w stanie samodzielnie utrzymać swoich dzieci (tym bardziej, że wychowywała jeszcze kolejną trójkę dzieci z kolejnego związku). Poza tym nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż oskarżony uchylając się od

wykonania
obowiązku
alimentacyjnego na
rzecz
pokrzywdzonych nie
był zdeterminowany
żadnymi
obiektywnymi
okolicznościami (np.
choroba, pobyt w
izolacji
penitencjarnej),
które w
jakimkolwiek
stopniu
usprawiedliwiałyby
jego zachowanie.
Działanie
oskarżonego
nacechowane było
umyślnością.
Wiadomym mu
było o ciężącym
na nim obowiązku
alimentacyjnym
względem
pokrzywdzonych
córek, mimo to nie
regulował
alimentów
określonych
wyrokami
wydanymi w
postępowaniu
cywilnym.

Poza wskazanymi
wyżej
okolicznościami,
podkreślić należy
także, że oskarżony
nie tylko niełożył
na utrzymanie N. i
D. rodzeństwa G.,
ale nie wykazywał
zainteresowania ich
losem. W żaden
sposób nie
uczestniczył w ich
wychowaniu, nie

spotykał się z nimi, w ogóle nie utrzymywał z nimi żadnego kontaktu. Taka postawa oskarżonego wskazuje jednoznacznie, iż rzeczywistą przyczyną nie wywiązywania się przez oskarżonego z ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego była jego zła wola, polegająca na umyślnym ignorowaniu tego obowiązku.

W żadnym wypadku w sprawie niniejszej nie usprawiedliwiła zachowania oskarżonego konieczność spłacania pożyczki zaciągniętej przez jego obecną partnerkę – żonę. Po pierwsze – rzeczzone zobowiązanie było niewielkie bo dotyczyło kwoty 2300 złotych, a po wtóre wymieniona również pracowała w okresie objętym zarzutem postawionym oskarżonemu, a więc nie tylko z pozyskiwanych przez niego środków pieniężnych musiało być spłacane wymienione zobowiązanie.

<p>A. nie wskazał dowodów nie przeprowadzonych w sprawie, a istotnych z punktu widzenia zasady obiektywizmu. co do których sąd rejonowy nie podjął inicjatywy z urzędu,</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie łagodniejszej kary, uchylenie tegoż wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wymierzona oskarżonemu G. G. (1) kara 6 miesięcy pozbawienia wolności nie nosi cech rażącej surowości. Pozostaje współmierna do stopnia winy oskarżonego, który jest znaczny, albowiem nie wykonywał on ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego z pełną świadomością,</p>		

oraz uwzględnia prawidłowo ustalony przez sąd rejonowy stopień społecznej szkodliwości czynu, który przez pryzmat rodzaju i charakteru naruszonego dobra i długiego (bo ponad 2 letniego) okresu uchylania się od obowiązku łożenia na utrzymanie dwójki małoletnich, jest również znaczny. Poza tym rzeczona kara spełni swoje cele, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. Chodzi przede wszystkim o uzmysłowienie temu ostatniemu dotychczasowej nagannej postawy i wdrożenie go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości.

Poprzednie skazania oskarżonego na kary pozbawienia wolności (karta karna karta 63), istniejące w chwili przedmiotowego przestępstwa stanowią z uwagi na regulację przepisu art. 69 & 1 k.k.k.

<p>przeszkodę prawną do stosowania proponowanej przez skarżącego instytucji probacyjnej w postaci warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Obraza przepisów prawa materialnego - art. 63 § 1 kk poprzez niezaliczenie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania zastosowanego postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 2.06.2020 roku w sprawie II Kp 172/20 w stosunku do G. G. (1).</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Jak wynika z akt sprawy G. G. (1) został zatrzymany w dniu 25 czerwca 2020 roku o godzinie 15:35 i osadzony w areszcie śledczym na postawie postanowienia Sądu</p>				

<p>Rejonowego w Radomsku z dnia 02 czerwca 2020 roku o zastosowaniu tymczasowego aresztowania (karta 132). Zwolnienie z jednostki penitencjarnej nastąpiło w dniu 8 lipca 2020 roku (karta 144).</p> <p>Powyższy okres czasu winien być zatem, w myśl jednoznacznego brzmienia art. 63 § 1 k.k. zaliczony oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o zaliczenie okresu tymczasowego aresztowania oskarżonego na poczet orzeczonej kary.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Sąd okręgowy zaliczył wskazany wyżej okres tymczasowego aresztowania stosowanego w przedmiotowej sprawie na etapie</p>			

<p>dochodzenia na poczet orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności z uwagi na obligatoryjny charakter takiego obowiązku określonego przepisem art. 63 § 1 k.k.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu</p>		

<i>pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
zmiana zaskarżonego wyroku poprzez zaliczenie na podstawie art 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania od dnia 25 czerwca 2020 roku godz. 15:53 do dnia 8 lipca 2020 roku		
Zwięźle o powodach zmiany		
<p>Jak wynika z akt sprawy G. G. (1) został zatrzymany w dniu 25 czerwca 2020 roku o godzinie 15:35 i osadzony w areszcie śledczym na postawie postanowienia Sądu Rejonowego w Radomsku z dnia 02 czerwca 2020 roku o zastosowaniu tymczasowego aresztowania.</p> <p>Powyższy okres czasu winien być zatem, w myśl jednoznacznego brzmienia treści art.</p>		

63 § 1 kk, zaliczony oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
3	Mając na względzie wymierzenie oskarżonemu G. G. (1) kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku Nr 49, poz.		

	223 z późniejszymi zmianami) sąd okręgowy zwolnił w/w od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, uznając że pokrycie tychże byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na aktualny brak dochodów.
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie co do do winy i kary		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana